

сасвим је јасно да треба тражити крупни трговачки центар горе, УЗВОДНО по Волги који се звао "Новгород" (или "Велики Нови Град").

Погледајмо на карту. Град који се данас по традицији назива Велики Новгород, уопште није на Волги, већ далеко на северо-западу и у средњем веку је био одвојен мочварама од централне области. У исто време, узводно по Волги (сасвим близу) налази се познати крупни трговачки центар - град Ярослављ.

Наша хипотеза: Ярослављ = Батуов Сарај (= Сарај, главни штаб Ярослава). По нашем мишљењу, Ярослављ је био стара руска престоница. Али сви ми знамо да је стара престоница Русије (одакле су дошли кнежеви) био Велики Новгород (који се данас локализује на Волхову).

Зато настаје хипотеза, да је Ярослављ заправо чувени Велики Новгород (Нови Град), одакле је дошла династија московских царева, у чијој титули, узгред, све до XVII века није било речи "московски", већ "новгородски" и "владимирски". Настаје природно објашњење назива "Нижни Новгород" тј. Новгород који се налази НИЖЕ по Волги од Великог Новгорода тј. Ярославлџа. Узгред, у XVI веку је Иван Грозни, боравећи у Новгороду, живео у такозваном Ярославовом двору [414]. Затим је граду одузет назив "Велики Новгород", остављен је назив "Ярослављ", а назив "Велики Новгород" премештен на друго место.

Међутим, настаје питање: због чега се сматра да се данашњи "Велики Новород" налази баш на обали реке Волхове? На то питање ћемо одговорити касније. Овде само приметимо да је "традиционални" наводно највећи, наводно "велики трговачки град Новгород" (на Волхову) због нечега од XVII века потпуно изгубио своју древну трговачку величину, и на чудан начин чак изгубио и катедру архиепископа.

И уопште, није јасно зашто се претворио у провинцијски градић локалног значаја.

Вратимо се Бату-кану. "Покоривши северне руске кнежевине, Бату је свуда поставио одреде војске са баскацима, који су почели прикупљати десетину имовине и десетину становништва." ([411], стр. 29). Наш коментар је следећи.

Добро је познат "татарски данак = десетина". Али ту нема ничег новог. Добро је познато да је "десетину" увек тражила православна црква. Десети део становништва је попуњавао регуларну војску = Хорду. Дакле, чувена Хорда је била просто руска војска. Природно да регуларна стајаћа војска, која се НИКАДА НИЈЕ РАСПУШТАЛА, и бавила се чувањем граница, ратом и сл., није имала могућности да се "бави земљорадњом" и да се самостално прехранује. Штавише, бављење земљорадњом је козацима било строго забрањено све до XVII века (што је добро познато, и природно за регуларну армију). О томе пише и Пугачов "Есеји из историје Русије", и Гордејев у [411], стр. 36. Зато је Хорда = регуларна руска армија вршила регрутацију (сваки десети становник) и тражила испоруке хране (десетина = данак).

Сем тога, налазећи се стално у покрету, регуларна армија је морала имати у својој близини складишта хране, муниције, наоружања. Дакле, на